

[Tinning]

at det, der i dag foregår, konkurrencen mellem den dominerende, velkendte mandsforskning – hvad vi nu vil kalde det – og den særlige kvindeforskning, er en konkurrence, der selvfølgelig foregår på ulige vilkår, på dårligere betingelser for kvinderne. Af præcis samme grund er det nødvendigt med en positiv særbehandling af kvindeforskning. Man kan ikke stille sig op og sige: vi går ind for ligestilling, så derfor synes vi, at de fortsat skal have det lidt bedre. Det – ja, man må ikke sige, hvad det er – men det er ikke tilstrækkeligt i hvert fald. Derfor er det nødvendigt med en art positiv særbehandling. Derfor er det selvfølgelig en god idé at støtte forslaget.

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at jeg synes, der er flere gode intentioner i det fremsatte beslutningsforslag, intentioner, som jeg gerne vil være med til at arbejde videre med i udvalget. Jeg mener, der er et reelt ligestillingsproblem i forskerstillingerens besættelse. Men mit parti kan ikke tilslutte sig, at der skal bruges ekstra offentlige midler som foreslået i beslutningsforslaget. Vi tilslutter os undervisningsministerens indlæg.

Alice Faber (SF):

Som flere har været inde på, har mænd i århundreder formuleret, hvordan kvinder tænker, føler, handler og agerer. Vi kan blive ved. Mænd har formuleret, hvordan kvinder er hele vejen igennem fra A til Z.

De kvinder, som har prøvet på at formulere sig ud fra, hvordan de føler, tænker og handler som kvinder, er blevet undertrykt. Pil Dahlerup har for ganske nylig skrevet en doktordisputats, der meget klart viser, hvordan kvinderne i forskningen og i litteraturen er blevet undertrykt af mændene. Disputatsen fik meget omtale, og det var dejligt. Det var noget, vi alle glædede os over. Jeg tror også, at mange mænd var overrasket over, i hvor stor udstrækning man havde undertrykt kvindelige forfattere så sent som omkring århundredskiftet.

Kvinder stiller andre spørgsmål end mænd. Når man forsker, drejer det sig om at stille spørgsmål. Baggrunden for fremsættelsen af dette forslag er, at vi mener, at det er utrolig nødvendigt, at kvinder ud fra deres

forudsætninger og med de erfaringer, som de har ud fra deres køn, stiller de spørgsmål, som skal stilles. Naturligvis er det også vigtigt, at mænd stiller spørgsmål, men vi kan ikke i et samfund nøjes med, at der kun stilles spørgsmål ud fra ét køns forestillinger om verden.

Undervisningsministeren spørger: hvorfor lige nu? Det går jo så godt. Det viser, at kvinderne kan klare sig selv.

Til det kan jeg sige, at det er meget vigtigt, at man viser de kvinder, som har formået under megen kamp mange steder at få noget kvindeforskning og nogle kvindeforskningsmiljøer sat i gang, at de ting, de har gjort, og den forskning, de har lavet, værdsætter vi. Undervisningsministeren gav selv udtryk for, at man værdsætter det meget. Men hvis man ikke meget alvorligt viser dem, at man synes, at det, de har gjort, er vigtigt, ved at støtte dem specielt, ligger der ikke så meget bag de pæne ord.

Undervisningsministeren sagde, at forskningsmidlerne ikke falder. Det kan vi vente med at diskutere, til undervisningsministeren kommer med sin redegørelse. Det er meget muligt, at forskningsmidlerne ikke falder på nogle områder, men mange af de kvinder, som forsker, er netop inden for det humanistiske område, og her er der vist ikke nogen tvivl om at forskningsmidlerne falder. Midlerne bliver overflyttet til nogle andre områder.

Hr. Tinning omtalte forskerrekutteringsplanen, som undervisningsministeren er så glad for, og som jeg til min store forbavselser ser at AC også går ind for. Jeg tror ikke, der er ret mange stillinger i den forskerrekutteringsplan. Jeg har ikke særlig meget fidus til den.

Den er i hvert fald ikke god for kvinderne, hvad hr. Tinning var inde på. De kvinder, der gerne vil have børn, har ikke særlig store chancer for at være med i kapløbet om at få lov til at forske. Jeg husker en debat, hvor undervisningsministeren sagde, det var vigtigt, vi fik nogle flere børn. Hvis det er sådan, at undervisningsministeren vil have kvindelige forskere til at føde børn, er forskerrekutteringsplanen ikke ligefrem den bedste støtte til dem.

Kvinderne får også efter forskerrekutteringsplanen mange problemer med at konkurrere på mændenes vilkår om de forsker-